

ת"פ 50984/03/17 - מדינת ישראל נגד נאור גבי, קסם של נקיון בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50984-03-17 מדינת ישראל נ' גבי ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. נאור גבי

2. קסם של נקיון בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גיא קנטרמן

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד אודי ויסבאום

הנאשם 1

גזר דין

רקע ותמצית האישום

- הנאשמים הורשעו על יסוד הודאת הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") בעבירות בהן הואשמו בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**"), כמפורט להלן: 15 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"), עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ ו-2 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ. על פי המפורט בכתב האישום הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") היא חברה בע"מ שהייתה רשומה כעוסק מורשה לעניין חוק מע"מ בענף שירותי ניקיון. הנאשם היה בעל המניות ומנהלה הפעיל בתקופה הרלבנטית לכתב האישום.
- על פי האישום הראשון**, בין יוני 2013 לבין אוקטובר 2013, קיבלו הנאשמים 15 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שמות שלושה עוסקים, מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים (להלן: "**החשבוניות הכוזבות**"). סך החשבוניות הכוזבות הוא 3,114,113 ₪, ומס התשומות הגלום בו בסך 475,034 ₪, כמפורט בנספח א' לכתב האישום. הנאשמים ניכו את מס התשומות הנובע מהחשבוניות הכוזבות בדיווחיהם התקופתיים של הנאשמת למנהל מע"מ בתקופות 7-8/2013 ו-9-10/2013, ובמעשיהם אלה ניכו מס תשומות ללא מסמך כחוק והכינו, ניהלו או הרשו לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.
- על פי האישום השני**, בין אפריל 2014 לבין מאי 2014 הוציאו הנאשמים לעוסקים שונים חשבוניות מס בגין הספקת עובדים. כלל החשבוניות שהוצאו הן בסך 1,484,898 ₪ ומס העסקאות הנובע מהן הוא בסך 226,449 ₪,

כמפורט בנספח ב' לכתב האישום. הנאשמים לא דיווחו למנהל מע"מ על עסקאות אלה ולא הגישו דוחות תקופתיים עבור תקופות הדיווח 4/2014 ו-5/2014 כנדרש על פי חוק. במעשיהם אלה השתמשו הנאשמים בכל מרמה או תחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

4. הצדדים הגיעו במקרה זה להסדר טיעון סגור אשר הוצג בדיון ביום 7.1.2019, אז הודה הנאשם בשמו ובשם הנאשמת והנאשמים הורשעו בביצוע העבירות כמפורט לעיל. על פי הסדר הטיעון הסכימו הצדדים לעתור במשותף לדחיית הדיון עד לחודש יוני 2019, על מנת לאפשר לנאשם לפעול להסרת המחדלים. הצדדים הציגו שתי חלופות עונשיות מוסכמות: האחת, ככל שיוסרו מחדלי כתב האישום להנחת דעתו של מנהל מע"מ - אז יעתרו במשותף לעונש של 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, לצד מאסר על תנאי וקנס בשיעור שבין 5%-10% מסכום המחדל. השנייה, ככל שלא יוסרו המחדלים עד מועד הטיעון לעונש, יעתרו במשותף לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 50,000.

5. מועד הדיון לטיעון לעונש נדחה מעת לעת ברוב המקרים לבקשת הנאשם, מסיבות שונות, ובין היתר על מנת לאפשר לו הזדמנויות נוספות להסיר את מחדלי כתב האישום לפני הטיעון לעונש, בדיון שהתקיים ביום 24.11.2019 אף טען הנאשם כי שילם סך של ₪ 700,000 לרשות המסים. בסופו של יום, ביום 28.10.2020 טענו הצדדים לעונש לפי החלופה השנייה בהסדר הטיעון משהנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום. באותו מועד מצאתי לתת לנאשם הזדמנות אחרונה נוספת להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות, הגם שלא התייצב לראיון אליו זומן, על מנת שככל שיודיע כי הסיר את מחדלי כתב האישום עובר למועד מתן גזר הדין, אוכל לשקול אימוץ החלופה הראשונה של הסדר הטיעון אותה הציגו הצדדים. עד למועד מתן גזר הדין שאף נדחה ממועדו המקורי בחודש ינואר 2021, לא הוסרו המחדלים, וזאת על אף דחייה אחרונה שניתנה אף לפני משורת הדין כמפורט בהחלטתי מהדיון שהתקיים ביום 21.3.2021.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. בעתירתה לאימוץ הסדר הטיעון טענה **ב"כ המאשימה** כי הענישה המוסכמת ל-12 חודשי מאסר בפועל ראויה בנסיבות, ונמצאת בגדרי מתחם העונש ההולם אשר נקבע במקרים דומים הוא בין 10 ו-24 חודשי מאסר בפועל והגישה טבלת פסיקה. בנוסף, הגישה את **ת/1**, הרישום הפלילי של הנאשם, וצינה כי באופן רגיל הייתה עותרת למיקום עונשו של הנאשם באמצע המתחם לאור אי הסרת המחדל וסכומו. ב"כ המאשימה הפנתה להודיית הנאשם, חיסכון הזמן השיפוטי על ידו ונסיבותיו האישיות וטענה כי העונש המוסכם מאזן כנדרש בין חומרת העבירות, אי הסרת המחדל, עברו הפלילי של הנאשם בעבירות הונאה, גילו הצעיר של הנאשם ונסיבותיו האישיות. אשר לקנס ציינה כי שיעורו 7% מסכום המחדל, שהוא באמצע מתחם הקנס לו עותרת המאשימה באופן רגיל. ב"כ המאשימה עתרה כי אכבד את הסדר הטיעון ואגזור על הנאשם כמוסכם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 50,000 ועל הנאשמת שאינה פעילה קנס סמלי.

7. **ב"כ הנאשם** הפנה לכלל לפיו בית המשפט יטה לאמץ הסדר טיעון לאחר בחינתו במבחן האיזון, הציג פסיקה רלבנטית וטען כי מתחם עונש ההולם בנסיבות הוא בין 6 ו-18 חודשי מאסר והעונש המוסכם לנאשם הוא בדיוק באמצעו. בנוסף, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ועתר כי אפנה אותו שוב לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, תוך שהנאשם יעשה כל מאמץ להסיר את המחדל עד למועד גזר הדין, על מנת שניתן יהיה לעבור לחלופה השנייה להסדר הטיעון.

8. **הנאשם** טען שהוא במבוי סתום, מתקשה לדבר עם גורמים ברשות המסים בתקופת הקורונה וכי "סוחטים אותו" על סכום של ₪ 700,000, ואם ברצונו לשלם עליו לשלם 2,000,000 ₪ ומונעים ממנו לשלם. לדבריו, לו היה יודע שזו ההתייחסות לא היה עורך את הסדר הטיעון.

דין והכרעה

9. במקרה הנדון, הגיעו הצדדים כאמור להסדר טיעון ועתרו יחדיו לאימוץ הענישה המוסכמת. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: "**עניין מצגר**") חזר בית המשפט העליון על המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי אותו הם משרתים ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון בין הצדדים ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) (להלן: "**עניין פלוני**"). על פי מבחן האיזון על בית המשפט לבחון קיומו של "**איזון בין טובת ההנאה הצומחת לנאשמים מן ההסדר לעניין העונש לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית המשפט גוזר**" (שם, בעמ' 606).
10. בגדרי הבחינה, בית המשפט מוסמך ואף נדרש לשקול מהו העונש הראוי לפי תיקון 113 לחוק העונשין לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוצו של הסדר טיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסתו של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבחינה, אין להתעלם מכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין (ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013)).
11. לשם בחינת הענישה המוסכמת בסדר הטיעון והחלטה האם לאמצה, נתתי דעתי לערכים המוגנים בעבירות שביצעו הנאשמים ביניהם ערך השוויון והאמון בשלטון החוק. בנוסף, לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון המסים מהמעשים, ולפגיעה בקופה הציבורית על חשיבותה לכלכלת המדינה וביטחונה, המביאה אף לפגיעה בכל אחד ואחת מאזרחי המדינה הנשען על השירותים הציבוריים. עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס בהן הורשעו הנאשמים הן במדרג הגבוה של עבירות המס. המדובר בעבירות שביצוען קל וגיליון קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. מדיניות הענישה בגין ביצוע עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שביצעו וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית.
12. נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמים ובמסגרת זו לכך שהנאשמים עשו שימוש ב-15 חשבונות כוזבות לניכוי מס תשומות שלא כדין בסכום ממשי של ₪ 475,034 על שם הנאשמת. המדובר במעשים שהם מטבעם מתוכננים ומתוחכמים אשר בוצעו מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס. ההוצאה והשימוש בחשבונות כוזבות הוגדרו לא אחת בפסיקה כ"אבי אבות הטומאה", וגם לכך יש ליתן משקל בעת בחינת סבירות הסדר הטיעון (עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.4.2017)). לצד האמור יש לתת את הדעת לכך שהנאשמים פעלו כאמור משך שתי תקופות דיווח בלבד (7-8/2013 ו-9-10/2013), כך שאין המדובר בביצוע שיטתי של העבירות על פני תקופה ארוכה. בנוסף למעשים שלעיל, הנאשמים אף לא דיווחו על חשבונות מס שהוציאו בגין אספקת עובדים בתקופה שבין אפריל ומאי 2014 מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס. גם כאן המדובר בתקופה קצרה יחסית של ביצוע העבירות, אך גם לצידה נזק לא מבוטל בסך ₪ 226,449 לקופה הציבורית. לצד זאת, עבירות אלה לא בוצעו בתחכום מיוחד - בשים לב לכך שהנאשמים לא הגישו בתקופות הדיווח הרלבנטיות 4/2014 ו-5/2014 דוחות תקופתיים כלל. בנסיבות המתוארות ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים היא ברף הבינוני.
13. בחנתי את הענישה הנוהגת בסוג זה של עבירות ממנה עולה כי בדרך כלל מדיניות הענישה בעבירות אלה היא מחמירה, ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שביצעו וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. על פי פסיקת בית המשפט העליון, לאור הערכים המוגנים החשובים הנפגעים מעבירות אלה ולאור חשיבות ההרתעה, דרך המלך בעבירות אלה ובהיקפים ממשיים היא לגזירת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה (רע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018) (להלן: "**עניין יצחקי**")). רק בנסיבות מתאימות ומיוחדות נגזר עונשם של נאשמים למאסר לריצוי בעבודת שירות. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו ביצוע העבירות מערב שימוש בחשבונות כוזבות כמפורט לעיל (**עניין משהראוי**). (ראו והשוו לשם הדוגמא: רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת**

ישראל (28.6.2018), רע"פ 5938/18 אסרף נ' מדינת ישראל (16.8.2018), רע"פ 1238/19 אחדות נ' מדינת ישראל (27.2.2019), עניין יצחקי.

14. בראי המפורט, נראה כי במקרה זה מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא בין 8 ו- 24 חודשי מאסר בפועל. לצד מאסר על תנאי וקנס אשר ידגים את הפסול במעשים ויקח בחשבון את מצבו של הנאשם.

15. בחנתי את נסיבותיו של הנאשם. הנאשם הוא יליד שנת 1987 ולחובתו הרשעה קודמת בגין הונאה בכרטיס חיוב משנת 2012 (עבירה משנת 2010) (ת/1) אשר התיישנה. הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות למעשים, ואף חסך את הצורך בשמיעת ראיות, הגם שבתיק זה התנהלו דיונים רבים משך שנים, תוך מתן הזדמנויות חוזרות ונשנות לנאשם לפעול להסרת המחדלים. כידוע, הגם שהסרת המחדל איננה מעשה חסד מצד הנאשם, להסרתו קיימת משמעות רבה בין שיקולי הענישה, משיש בה כדי להביא לתיקון הנזק שנגרם מביצוע העבירות בפן הכספי, ובמקרים מתאימים היא עשויה ללמד על חרטה ונטילת אחריות (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015)). כזכור, במקרה זה הסכימו הצדדים על שתי חלופות בהסדר הטיעון, האחת, ככל שיוסר המחדל, והשנייה למקרה בו לא יוסר.

16. כאמור, במהלך ניהול ההליך ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות לפעול להסרת המחדלים מול רשויות המס, ובהקשר זה אזכיר כי הסדר הטיעון הוצג עוד בחודש ינואר 2019. בשלב מסוים אף הודיע הנאשם כי פעל להסרתו (ראו פרוטוקול מיום 24.11.2019). בסופו של יום מוסכם על הצדדים כי מחדל כתב האישום לא הוסר, והצדדים עתרו לאימוץ ההסדר על החלופה הרלבנטית לנסיבות אלה. נתתי דעתי לטענות הנאשם כנגד רשות המסים כמפורט בדבריו בעת הטיעון לעונש לפיהן גורמים ברשות מונעים ממנו לשלם את סכום המחדל, אך בראי ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם לפעול כאמור, ולאחר שלא פעל להסרת המחדל במהלך תקופה ממושכת בה נדחו דיונים, אין לי אלא לבחון את החלופה המוסכמת בהסדר הטיעון למקרה בו לא יוסר.

17. סוף דבר - לאחר בחינת הסדר הטיעון אל מול כלל הנסיבות אשר פורטו לעיל, מצאתי כי הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים למקרה שלא יוסרו המחדלים על ידי הנאשם מאוזן וראוי, וממוקם בגדרי מתחם העונש ההולם, ואני מוצאת לאמצו. אשר על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע על פי חוק מע"מ.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון על פי חוק מע"מ.
- ד. קנס בסך 50,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.6.2021. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

לנאשמת 2 שאיננה פעילה: קנס סמלי בסך 10 ₪.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, במעמד הצדדים.